

DAAR GAAT DE BRUID

(There goes the bride)

Komedie in twee bedrijven

door

RAY COONEY EN JOHN CHAPMAN

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DAAR GAAT DE BRUID - THERE GOES THE BRIDE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RAY COONEY EN JOHN CHAPMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Henriëtte Grotendael; Aantrekkelijke vrouw, 40 jaar

Nicole Grotendael; Geen buitengewone schoonheid, 21 jaar

Dokter Gerard Daalwijk; Heer met goede manieren, 69 jaar

Gert-Jan Grotendael; Goed uitziend zakenman van ong. 45 jaar

Adriaan van Velzen; Partner van Gert-Jan. Achter in de veertig.

Daphne Daalwijk; Forse, kordate vrouw van ong. 67 jaar

Kiki Kalmeyer; Aantrekkelijk meisje uit de jaren '20. Ong. 22 jaar.

Joop Van den Vooren; Aanstaaende schoonvader van Nicole.

Tijd van handeling: Heden

Eerste bedrijf: 11 uur 's morgens in de zomer

Tweede bedrijf: Aansluitend

Plaats van handeling: De huiskamer van de Grotendael's in 's Gravenhage

DECOR:

De kamer is modern maar met smaak ingericht. Het is belangrijk niet te veel meubilair te gebruiken zodat veel plaats voor actie overblijft. De rechterzijde wordt grotendeels ingenomen door twee grote openslaande deuren die uitkomen op een (*zichtbaar*) balkon. Daarvoor is een deur naar de eetkamer. Links is een deur naar de studeerkamer. Midden achter is een (*dubbele*) deur naar de hal. Aan de linkerkant, voor de deur naar de studeerkamer staat een roltafeltje met een aantal flessen drank. Aan de achterkant van het toneel is ongeveer 1/3 deel een trede hoger dan de rest. Aan beide kanten naast de deur(en) midden achter staat een bloemstuk op een voet. In de hoek rechtsachter staat een staande schemerlamp. Op het lagere stuk staat links een driezitsbank, met daarnaast of erachter een klein tafeltje met een telefoon. Rechts uit het midden staat een gemakkelijke armstoel. Schuin rechts daarachter een kleine ronde tafel en rechts op de voorgrond een stoel. Bij voldoende ruimte achterin tegen de achtermuur aan weerszijden van de deuren een tafel tegen de muur. In de hal is een kleine leunstoel zichtbaar.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat is het toneel leeg. Na een moment horen we.

Henriëtte (*achter*): Ik zou willen dat jullie niet alles altijd op een andere plaats legden.

Judy (*achter*): Hè, ma toch! (*Henriëtte Grotendael komt op in een ochtendjas samen met haar dochter Nicole. Nicole is gekleed in een lange onderjurk die bij haar trouwjurk past, welke ze over haar arm draagt. Ze heeft rollers in haar haar*)

Henriëtte: Wie is er verdorie met mijn naaimand vandoor? (*ze zoekt overal*)

Nicole: Oma waarschijnlijk. Kalm toch, ma. De auto's komen nog lang niet.

Henriëtte: Dit is werkelijk de meest verschrikkelijke dag van mijn leven.

Nicole: Je hoeft alleen de achterkant van mijn jurk maar wat vast te zetten.

Henriëtte: Daar gaat het niet om. Ik ben echt ondersteboven over wat je me net in de slaapkamer verteld hebt.

Nicole: Over dat Nico en ik met elkaar naar bed zijn geweest?

Henriëtte: Ja!

Nicole: Waarom vroeg je het dan?

Henriëtte: Omdat ik dacht dat je zou zeggen dat het niet zo was.

Nicole: Ik snap niet waar je je druk over maakt.

Henriëtte: Wat is dan nog het mysterie van de huwelijksnacht.

Nicole: Ik hou sowieso meer van thrillers dan van spookverhalen.

Henriëtte: Kijk eens even in de eetkamer. (*zoekt nog steeds naar haar naaimandje. Terwijl Nicole af gaat*) Zorg er in ieder geval voor dat je je vader niet teleurstelt. Wat hem betreft ben je nog altijd het kleine meisje.

Nicole (*achter*): Arme paps!

Henriëtte: Als hij wist dat je geen.... nu ja, dat jij en Nico.... Hoe dan ook; ik denk dat hij ter plekke een beroerte kreeg. Hij heeft meer dan genoeg aan zijn hoofd met de problemen op de zaak, zijn gewicht en zijn hartkloppingen. Heb je het?

Nicole (*achter*): Nee, niets te zien. (*ze komt weer binnen*) Je wilt me toch niet vertellen dat jij en pa voor je huwelijk niet eens flink met elkaar gevrijd hebben, hè?

Henriëtte: Jawel, maar verder zijn we ook niet gegaan. Misschien staat het wel in de studeerkamer. Je vader had heel strenge opvattingen over seks. (*doet de deur open*) Hij zei dat het iets met fietsen te maken had. (*gaat de studeerkamer in*)

Nicole (*bekijkt haar jurk*): Het verbaast me niks dat jullie problemen hadden.

Henriëtte (*achter*): Ik heb het. (*ze komt weer binnen met haar naaimandje*)

Judy: Ga door, wat bedoelde hij eigenlijk?

Henriëtte: Ik weet het niet meer. (*doet de deur dicht*) Het was zoiets als leren fietsen op een oude voor dat je een nieuwe ging kopen of zo.

Nicole: Vertel hem maar dat Nico en ik al geoefend hebben, zodat we er vannacht niet af vallen.

Henriëtte: Kom, trek je jurk nu maar aan. Is hij al terug? (*Henriëtte helpt Nicole bij het aantrekken van haar jurk*)

Nicole: Paps? Ik heb hem nog niet gezien.

Henriëtte: Hij is al uren weg om de corsages op te halen. Het is nota bene net om de hoek.

Nicole: Laat hem nu maar.

Henriëtte: Echt iets voor je vader. Laat alles maar aan mij over, zei hij. Ik zal mijn secretaresse alles wel laten bestellen. Ik laat een deel hier brengen en de andere corsages gaan direct naar de bruidsmeisjes.

Nicole: Hij heeft het gewoon vergeten.

Henriëtte: Als ik er bij het ontbijt niet over was begonnen, hadden we de bloemen nog uit grafkransen moeten gaan halen.

Nicole: Hij werkt gewoon veel te hard. In de reclamewereld wordt iedereen op een gegeven moment krankjorum.

Henriëtte: Hij is de laatste tijd zo afwezig. Het zou me niks verbazen dat hij naar kantoor is gegaan in plaats van naar de bloemist.

Nicole: Ik weet het ook niet. Trouwen in de kerk, een koor, vier honderd gasten, een knots van een tent in de tuin, Des Indes die de catering doen. Eerlijk gezegd was ik net zo lief met Nico stilletjes naar het stadhuis gegaan.

Henriëtte (*doet een draad in de naald*): Als je vader geweten had wat jullie hebben uitgevoerd, had hij je op zee laten trouwen. (*Dokter Gerard Daalwijk komt vanuit de hal op. Hij is in overhemd, vest en broek en heeft problemen met zijn boordenknoopje. Hij heeft nog steeds de goede manieren van een man van de wereld, maar hij is soms wat in de war en een beetje doof. Als men er aan denkt spreekt men harder als ze tegen hem praten*)

Gerard: Heeft iemand even tijd om me te helpen?

Nicole: Ogenblikje, opa.

Gerard: Het is weer dat verdomde boordenknoopje.

Henriëtte (*kijkt om Nicole heen terwijl ze doorgaat met naaien*): Kunt u niet zien dat we bezig zijn?

Gerard: Ik had je helemaal nog niet gezien.

Henriëtte: Ik zal je zo helpen. Ik begrijp er tegenwoordig niets meer van; je geeft een vermogen uit aan zo'n trouwjurk en de haakjes en oogjes vallen er zo maar af.

Gerard: Oh... nu ik vind hem prachtig. Je ziet eruit als een plaatje, Nicole.

Nicole: Dank U.

Gerard: Die Roger is een echte geluksvogel.

Nicole: Nico.

Gerard: Oh ja, da's waar ook. *(kijkt naar haar kapsel)* Ik vraag me wel af wat de dominee van je kapsel zal zeggen.

Nicole *(giechelt)*: Opa, toch!

Gerard: In de tuin waren ze vanmorgen vroeg al druk in de weer.

Henriëtte: Ze hebben alles voor de catering van Des Indes klaar gezet.

Gerard: Heel goed. Ik dacht dat het gasten waren. Ik heb ze een glas champagne gegeven.

Henriëtte: Laat maar. Is Gert-Jan nog niet terug met de bloemen?

Gerard: Welke bloemen?

Henriëtte: Voor de bruidsmeisjes, en de corsages voor de gasten.

Gerard: Ik denk dat ik een corsage net zo min voor elkaar kan krijgen als een boordenknoopje.

Henriëtte: Als het aan Gert-Jan ligt, komen we veel te laat.....

Nicole: Natuurlijk niet. Ben je klaar?

Henriëtte: Nee liefje. Blijf staan.

Gerard: Tussen twee haakjes, hebben jullie Gert-Jan vanmorgen al gezien?

Henriëtte: Dat heb ik net aan jou gevraagd!

Gerard: Echt? Wanneer?

Henriëtte: Net precies!

Gerard: Weet je het zeker?

Henriëtte: Natuurlijk weet ik het zeker.

Gerard: Ik geloof er niks van.

Henriëtte: Ik zei: "Is Gert-Jan al terug met de bloemen?"

Gerard: Meen je dat nou?

Henriëtte en Nicole: Ja.

Gerard: En wat zei ik toen?

Henriëtte: Vergeet het.

Gerard: Dat was niet bepaald aardig van me. Ik had hem naar die zwarte sokken willen vragen.

Henriëtte: Wat mankeert daar aan? *(Gerard trekt zijn broekspijpen op en het wordt duidelijk dat hij geen sokken aan heeft)* Je hebt helemaal geen sokken aan.

Gerard: Dat weet ik. Daphne heeft ze vergeten in te pakken. Gert-Jan heeft me beloofd vanmorgen een paar te kopen.

Nicole: Daar had u pa vanmorgen niet mee lastig moeten vallen.

Gerard: Ik zal nooit vergeten dat ik getuige was bij Alexander Westerhagen. Nee, wacht even.... heette hij nu zo of kwam hij daar vandaan?

Henriëtte: Vader! Kan moeder u niet helpen?

Gerard: Nee, ik geloof niet dat zij hem kent.

Nicole: Met uw boord.

Gerard: Nee. Daphne heeft minstens zulke grote problemen als ik. Ze probeert in haar harnas te komen.

Nicole: Hebt u vannacht wel goed geslapen?

Gerard: Oh ja, dank je. Ik slaap altijd goed in een vreemd bed. Altijd al gedaan. (*grinnikt*) Je grootmoeder vertrouwde dat nooit zo erg. Ze zal blij zijn als ze weer in Amersfoort is. Een paar nachten van huis weg is niets voor haar. (*Henriëtte is klaar met de jurk van Nicole*)

Henriëtte: Klaar. (*tegen Nicole*) Nu schiet op, liefje en doe niet te veel lak op je haar.

Nicole: Nee ma.

Henriëtte: Ik kom je straks wel helpen met je sluier.

Nicole: Oké.

Henriëtte: En als ik jou was zou ik wat van die mascara afvegen. Als je huilt loopt het uit.

Nicole: Mam.... ik ben helemaal niet van plan te gaan huilen.

Henriëtte: Natuurlijk ga je huilen, schatje. Dat doen we allemaal. Dat hoort erbij.

Gerard: Inderdaad. Je moet de tradities in ere houden. Huilen op bruiloften, lachen op begrafenissen. Draag je ook nog één of ander familiestuk? Iets blauws bijvoorbeeld?

Nicole: Ja, ik draag de bruidssluier van mammie en ik heb een blauwe zakdoek.

Gerard: Ik hoor het al. Je bent er helemaal klaar voor als Harry komt.

Nicole: Nico!

Gerard (*verbaasd*): Wie mag dat dan wel zijn?

Nicole: Opa toch! (*Nicole af*)

Henriëtte: Nu jij pa. Wat is het probleem?

Gerard: Ze doen veel te veel stijfjes in die rotboorden.

Henriëtte: Je hoeft de wasserij de schuld niet te geven, hoor. Probeer eens wat af te vallen. (*terwijl Henriëtte de boord losmaakt, gaat de telefoon*) Pak even op, wil je? (*terwijl Gerard de telefoon oppakt, gaat Henriëtte naar haar naaimandje om met een schaar het knoopsgat wat groter te maken*)

Gerard (*in de telefoon*): Hallo....Meneer Grotendael? Nee die is er op het moment niet, kan ik een boodschap aannemen?... Nee, dat klopt

hij komt vandaag niet op kantoor, zijn dochter trouwt vandaag.

Henriëtte: Wie is het?

Gerard (*tegen Henriëtte*): Het is zakelijk. Voor Gert-Jan.

Henriëtte: Vraag of ze hem morgen op kantoor willen bellen.

Gerard (*in de telefoon*): Wilt u morgen het kantoor even bellen?

Henriëtte: Wie is het?

Gerard (*in de telefoon*): En vraagt u dan naar Gert-Jan Grotendael.

Henriëtte: Nee.... zijn naam.

Gerard (*tegen Henriëtte*): Oh ja natuurlijk. (*in de telefoon*) Met wie heb ik gesproken? .....Ah juist. (*tegen Henriëtte*) Een of andere rijkaard; ene meneer Frank over beha's of zo.

Henriëtte: Wie?

Gerard: Ja, dat zei hij toch.... Rijkaard of zo. Ik kan het maar beter nog even navragen hè? (*in de telefoon*) Zou u zo vriendelijk willen zijn uw naam nog een keer te herhalen? (*tegen Henriëtte*) Het is meneer Kalmeyer van de firma Rijkaard. Het gaat over beha's (*Henriëtte geeft de boord aan Gerard en neemt de telefoon over*)

Henriëtte: Hallo meneer Kalmeyer, u spreekt met mevrouw Grotendael. Ik zal mijn man zeggen dat u gebeld hebt.... Ja ik weet dat het belangrijk is. Gert-Jan werkt dag en nacht aan die campagne..... Nu het zal in ieder geval tot morgen moeten wachten..... Ja tijd is geld, dat snap ik wel, maar vandaag trouwt onze dochter en ik zie niet in dat met vier en twintig uur vertraging de hele boel in elkaar zakt.... eh, failliet gaat..... Ja, goed, ik zal zeggen dat hij u terug moet bellen, maar er is een goede kans dat u het kerkkoor als achtergrondmuziek hoort. (*ze legt de hoorn neer*) Daar krijg je toch wat van. Het is de reclamewereld altijd een kwestie van leven of dood.

Gerard (*droog*): Als huisarts heb ik dat probleem nooit gehad. Wat ga je doen als Nicole de deur uit is?

Henriëtte: In de VUT.

Gerard: De VUT?

Henriëtte: Ja, geleidelijk aan natuurlijk. Ik begin met een paar weken in bed.

Gerard: En Gert-Jan?

Henriëtte: Gert-Jan?

Gerard: Je weet wel, de knaap die je elke week je huishoudgeld geeft.

Henriëtte: Dat Nicole weggaat, maakt voor hem geen enkel verschil. Hij denkt alleen maar aan zijn werk.

Gerard: Hoe is het mogelijk.

Henriëtte: Het zal zeker een week duren voordat hij doorheeft dat Nicole er niet meer is. En dan lig ik in bed en kan hij voor zijn eigen ontbijt zorgen.

Daphne (*achter*): Gerard! Waar ben je?

Henriëtte: Hij is hier, moeder. (*Daphne Daalwijk komt binnen. Ze is een kordate vrouw die recht op haar doel afgaat. Ze heeft een fraaie ochtendjas aan en haar haar is prachtig opgemaakt en wordt bijeen gehouden door een ragfijn sjaaltje*)

Daphne: Oh, Gerard! Wat doe je toch de hele tijd?

Henriëtte: We zijn zijn boordje aan het maken, moeder. Kalm maar.

Daphne (*tegen Gerard*): Je had gezegd dat je mij zou helpen.

Gerard: Wat?

Daphne (*fluistert dringend*): Met mijn foundation.

Gerard: Met wat?

Daphne: Mijn corset.

Gerard (*grinnikend tegen Henriëtte*): Oh ja, als je in de kerk een knal hoort, dan is het of mijn boord of haar corset.

Daphne: Gerard! (*tegen Henriëtte*) Heb je misschien een speld voor mijn corsage, Henriëtte?

Henriëtte: Een speld? We hebben helemaal nog geen bloemen.

Daphne: Is Gert-Jan dan nog niet terug?

Henriëtte: Die komt wel, maak je maar geen zorgen.

Daphne: Henriëtte toch! Kom Gerard, schiet een beetje op met die boord, we moeten op tijd bij Pieter en Paulus zijn.

Gerard: Bij wie?

Daphne: De kerk. (*tijdens de volgende dialoog proberen Daphne en Henriëtte het boordje van Gerard dicht te krijgen*)

Gerard: Zeg, die boord.....

Daphne: Vergeet die boord nu maar. Eigenlijk zou jij een halsband om moeten. (*tegen Henriëtte*) Ik heb je nog zo gezegd dat je je man vanmorgen thuis moest houden. Door hem komen we nu allemaal te laat.

Henriëtte: Dat zal wel meevallen. Kin omhoog, pa.

Daphne: Ik wil wedden dat de Van den Voorens op tijd zullen zijn en die komen helemaal uit Joure.

Gerard: Joure? Wie is dat nu weer?

Daphne: De ouders van de bruidegom uit Friesland. (*dan tegen Henriëtte*) Heb jij ze al gesproken?

Henriëtte: Nog niet. Ze zijn gisteravond laat aangekomen. Gert-Jan heeft voor een kamer voor hen in het Parkhotel gezorgd.

Daphne: Oh ja? Laten we dan maar hopen dat hij daar beter bij na heeft gedacht dan bij de bloemen.

Gerard: Hé, kijk je even uit?! Je bent mijn adamsappel door dat gaatje aan het duwen.

Henriëtte: Sorry.

Daphne: Slikken, dan verschuift hij wel. *(tegen Henriëtte)* Je had wel eens even met mevrouw Van den Vooren mogen bellen.

Henriëtte: Waarover? *(Henriëtte en Daphne zetten schaaltes met sigaretten en bonbons op tafel)*

Daphne: Wat zij van plan is aan te trekken, natuurlijk. Veronderstel dat we hetzelfde aan hebben.

Henriëtte: Ik vind dat vreselijk moeilijk met iemand die je nauwelijks kent en die van het platteland komt.

Daphne: Ik hoop maar dat het geen lila is.

Henriëtte: Ik heb er ook eerlijk gezegd niet bij stil gestaan. Er moesten nog zoveel belangrijkere dingen geregeld worden, het koor, de muziek, de receptie en vier honderd gasten.

Gerard: Weet je wat jij en Gert-Jan nodig hebben? Vakantie. Er uit naar een of andere romantische plek, een soort tweede huwelijksreis.

Henriëtte: Onze romantische dagen zijn wel voorbij.

Gerard: Onmogelijk.

Henriëtte: We zijn al meer dan twintig jaar getrouwd.

Gerard: Je moeder en ik zijn al meer dan veertig jaar getrouwd, maar we....

Daphne *(snel)*: Gerard! *(helpt hem met het indoen van de manchetknopen)*

Gerard: Sorry schat. *(tegen Henriëtte)* Hoe dan ook, wij zijn er wel een tijdje tussenuit getrokken toen jij getrouwd bent, nietwaar Daphne?

Daphne: Ja lieverd.

Gerard: Ik heb een vervanger de praktijk laten doen. Aardige kerel, dokter eh.... dokter weet ik veel, snor en stroblond haar, of was dat zijn vrouw?

Daphne: Dokter Jaarsma.

Gerard: Goed mogelijk. Hoe dan ook, jij was getrouwd en je moeder en ik stortten ons in een tweede huwelijksreis. Twee fantastische weken in Monte Carlo, zwemmen, zeilen en gokken... het einde.

Daphne: Je haalt de vakanties door elkaar, lieverd. Toen Henriëtte getrouwd is, hebben we een cruise naar de Canarische eilanden gemaakt.

Gerard: Meen je dat nu?

Daphne: Ja. Ik ben zelfs niet mee geweest naar Monte Carlo. Toen ben je alleen geweest.

Gerard *(vergenoegd grijnzend)*: Geen wonder dat het zo fantastisch was.

Daphne: Oooh! *(de telefoon gaat)*

Gerard *(tegen Henriëtte)*: Zal ik hem aannemen?

Henriëtte: Nee. Neem hem maar mee moeder.

Daphne: Kom mee, Gerard! (*Daphne gaat samen met Gerard af. Henriëtte neemt de telefoon op*)

Henriëtte (*in de telefoon*): Hallo?.... Nee, hij is niet thuis, kunt u morgen niet even naar kantoor bellen..... Oh, neem me niet kwalijk meneer Van den Vooren. Welkom in den Haag. Hoe maakt u het? Hebben we geen geweldig weer vandaag? Ik weet zeker dat Nico net zo nerveus is als onze Nicole. Het is zo'n aardige jongen, we zijn allemaal dol op hem en hij heeft ons al zoveel over u en mevrouw Van den Vooren verteld. Hoe is de reis naar den Haag verlopen..... Belazerd? Oh hemeltje. Tja wie gaat er nu ook in Friesland wonen. (*lacht, dan plotseling ernstig*) ..... Niets, werkelijk niets, ik weet zeker dat het een prachtige streek is om te wonen, maar nu zit u hoog en droog in het Parkhotel.... Oh, bent u niet in het Parkhotel?.... Maar ik dacht dat Gert-Jan u in het Parkhotel..... Oh, wat spijt me dat. Waar hebt u dan nog wat gevonden? ..... Oh maar Alphen heeft ook hele mooie plekjes..... Niet waar u bent? Wat spijt me dat verschrikkelijk. (*Gert-Jan komt opgewonden en buiten adem binnenstormen. Hij ziet er goed maar wat verward uit. Hij is netjes maar gewoon gekleed. Onder zijn ene arm heeft hij een grote doos met bloemen en onder de andere een levensgrote uit triplex gezaagde reclamepop zonder hoofd van een modieuze in Charleston-stijl geklede vrouw uit de jaren '20*)

Gert-Jan: Hallo, schat. Sorry dat ik wat laat ben. Ik moest echt nog even naar kantoor. Ik had dit ding laten maken. Ik had een formidabel idee.

Henriëtte: Ssht! Het is meneer Van den Vooren.

Gert-Jan: Oh jeetje. Ik zal wel even met hem praten. Houd jij dit even vast.... Ja en dat. Dank je. (*hij duwt Henriëtte de bloemen en de pop in de handen en neemt de hoorn aan. In de telefoon*) Moet je luisteren, we hebben dat idee van dat meisje zonder beha helemaal laten vallen. Weet je waarom?

Henriëtte (*probeert zijn aandacht te trekken*): Lieverd, dat is meneer Kalmeyer niet. Het is meneer Van den Vooren.

Gert-Jan (*draaft maar door*): Kijk, in een tijdschrift kan dat natuurlijk best, maar blote borsten op de tv lijkt me niet zo'n geweldig idee.

Henriëtte: Het is meneer Van den Vooren!

Gert-Jan: Het belangrijkste is natuurlijk dat we de aandacht op uw beha's vestigen en ik stel voor dat we de stijl uit de jaren '20 gaan gebruiken.

Henriëtte: Gert-Jan, het is meneer Van den Vooren!

Gert-Jan (*tegen Henriëtte*): Dat weet ik. De directeur van Rijkaard beha's.

Henriëtte: Nee, de vader van de bruidegom uit Joure.

Gert-Jan (*schrikt*): Oh, mijn hemel. (*dan opgewekt in de telefoon*) Sorry, foutje, mijn schuld. Moet kunnen! (*Henriëtte begint de bloemen uit te*

pakken. Gert-Jan in de telefoon) Nu, wat kan ik op deze heerlijke dag voor u betekenen, meneer Van den Vooren?..... Bloemen? Die zijn in het Parkhotel..... u niet?.... Waar bent u dan wel?..... In welk hotel?... Waar?... Hoe bent u daar terechtgekomen?... Een verdomd vervelend misverstand, zeg dat wel. Het spijt me werkelijk verschrikkelijk, u denkt nu natuurlijk dat de schoonvader van uw zoon een grote idioot is. *(grinnikt)* ..... Oh.... Goed, ik zal ze met een taxi naar de kerk laten sturen. Maak u maar geen zorgen. Het komt allemaal piekfijn voor elkaar. *(legt de hoorn neer)* Sommige mensen werken zich ook altijd in de problemen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto